

endvidere de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.1 om hvad samtykket indebærer i relation til de foreslåede regler.

Anvendelsesområdet vil være personer, der modtager servicetilbud efter servicelovens §§ 71-74 (personlig og praktisk hjælp samt socialpædagogisk bistand m.v.), behandling efter §§ 85-86 og aktiverende tilbud efter §§ 87-88.

Det er en forudsætning, at der foreligger den nødvendige faglige dokumentation for den nedsatte psykiske funktionsevne. Faglig dokumentation kan fx være lægefaglig, pædagogisk eller psykologisk dokumentation.

Service efter disse bestemmelser ydes som udgangspunkt af kommunen.

I de tilfælde, hvor pågældende har ophold i boformer efter §§ 92-93, er det amtskommunen, der har forpligtelsen. Det samme gælder ophold i boliger opført efter § 5 a i den tidligere lov om boliger for ældre og personer med handicap eller boliger opført efter § 105, stk. 2 i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., hvis det er besluttet, at amtskommunen yder service.

Stk. 3 handler om myndighedens forpligtelse til kun at anvende magt, når det ikke har været muligt på anden måde at opnå personens medvirken til en nødvendig foranstaltning.

I stk. 4 fastslås mindsteindgrebsprincippet.

I stk. 5 understreges, at magt skal udøves så skånsomt som muligt, at der kan være andre tilstedeværende, der også skal tages hensyn til, og at tilstedeværelse af andre personer, der overvårer en episode kan virke forstærkende på den krænkelser, som personen, overfor hvem der udøves magt, oplever.

Til nr. 6.

Til § 109 a

Alarmsystemer m.v.

Den foreslåede bestemmelse sigter på at etablere en klar hjemmel til at anvende personlige alarm- eller pejlesystemer i tilfælde, hvor der er en nærliggende risiko for, at en person med betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne udsætter sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade, hvis forholdene i det enkelte tilfælde gør det absolut påkrævet.

Dette indebærer, at kommunen eller amtskommunen skal træffe en individuel afgørelse om anvendelse af alarm- eller pejlesystemer i forhold til den enkelte.

Bestemmelsen omhandler alarmsystemer, der har til formål at advare det sociale servicepersonale eller andre, fx pårørende eller naboer, hvis en person med

betydelig og varigt nedsat psykisk funktionsevne forlader boligen med nærliggende risiko for at udsætte sig selv eller andre for at lide væsentlig personskade. Endvidere er der tale om pejlesystemer, der kan anvendes til at lokalisere en bortkommen person.

Som et eksempel på bestemmelsens anvendelse kan nævnes den situation, hvor en ældre svært dement kvinde flytter til plejebolig, da ægtefællen er afgået ved døden og en tilværelse som enlig, svært dement vanskeligt kunne opretholdes i den almindelige bolig. Hun kommer godt ud af det med de nye naboer, men hun savner ægtefællen og den tidligere bolig, som hun på grund af sygdommen ofte forveksler med barndomshjemmet. I en periode efter indflytningen forlader hun ofte plejeboligen - både dag og nat - for at lede efter barndomshjemmet. I denne situation vil § 109 a skabe hjemmel til at anvende et alarmsystem, således at personalet bliver opmærksom på, at hun er ved eller har forladt boligen.

Bestemmelsen lovligger ikke systemer, som overvåger den enkelte i boligen, såsom videokameraer, baby-alarmer eller lignende, der overvåger boligen. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med § 109 c om tilbageholdelse, som ikke giver hjemmel til at låse døre - ej heller ved brug af kodelåse.

Låste døre er ikke tilladt ud over, hvad der er sædvanligt i almindelig beboelse, dvs. låsning af døre indefra om natten/dagen for at forhindre tyveri eller besøg af uvedkommende.

Beboerne skal altid have mulighed for at komme ud, når dette ønskes, medmindre det drejer sig om en person, for hvem der er truffet afgørelse efter § 109 c om at forhindre den pågældende i at forlade boligen.

I tilfælde, hvor beboeren indgår en aftale med personalet om at låse døren i helt konkrete situationer, er der ikke tale om frihedsberøvelse. Det forudsættes, at beboeren har forståelse for aftalen og begrundelsen herfor.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at kommunens eller amtskommunens beslutning skal indeholde oplysninger om, for hvilken periode de personlige alarm- eller pejlesystemer kan anvendes. Da behovet kan ændre sig i forhold til den enkeltes helbredstilstand og oplevelse af fortrolighed med omgivelserne, skal det uanset den fastlagte periode løbende vurderes, om en mindre indgribende foranstaltning kan anvendes.

Anvendelsen af personlige alarm- og pejlesystemer er ikke begrænset til kommunale botilbud. Imidlertid forudsætter anvendelsen, at der er personale eller andre i umiddelbar nærhed til at reagere på alarmer.